A/PNL/726/4.11.2026

Nr.6865A/04.11.2026

ÎNTREBARE PARLAMENTARĂ

Către: Domnului Radu Marinescu, Ministrul Justiției

De la: Sebastian-Ioan Burduja, Deputat PNL, Circumscripția Electorală Nr. 42 București

Obiectul întrebării: Citarea obligatorie a persoanei răspunzătoare de producerea accidentului, ca intervenient forțat, în litigiile de mică valoare dintre unitățile reparatoare auto și asigurătorii RCA, și efectul acestei reguli asupra volumului de activitate al judecătoriilor

Stimate Domnule Ministru,

După un accident rutier soldat cu pagube materiale, păgubitul își duce vehiculul la un service și semnează, de regulă, un contract de cesiune de creanță prin care transmite unității reparatoare dreptul de a încasa despăgubirea de la asigurătorul RCA al persoanei vinovate. Cesiunea este un act de drept comun, reglementat de art. 1566 și următoarele din Codul civil, iar libertatea păgubitului de a alege orice unitate reparatoare este garantată de art. 6 alin. (12) din Legea nr. 132/2017 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto, în numerotarea dată prin Legea nr. 181/2025. Service-ul repară, emite factura și încasează de la asigurător o parte din ea. Pentru diferență, îl cheamă în judecată.

Aici apare al treilea participant, fiindcă art. 22 alin. (1) din Legea nr. 132/2017 prevede că, atunci când despăgubirea se stabilește prin hotărâre judecătorească, drepturile persoanelor prejudiciate se exercită împotriva asigurătorului RCA „cu citarea obligatorie a persoanei/persoanelor răspunzătoare de producerea accidentului în calitate de intervenienți forțați”. Coroborat cu art. 78 alin. (1) din Codul de procedură civilă, textul obligă instanța să dispună introducerea din oficiu, chiar dacă părțile se împotrivesc. La întâlnirea președinților secțiilor specializate ale Înaltei Curți de Casație și Justiție și ale curților de apel, desfășurată la București în 16-17 octombrie 2023, participanții au însușit în unanimitate opinia potrivit căreia obligația de a cita această persoană apasă pe instanță, astfel încât cererea nu poate fi anulată pentru că reclamantul a omis să indice cine a provocat accidentul.

Consecința o suportă un om care nu are nimic de câștigat și nimic de pierdut din acel proces. Șoferul asigurat, pentru care asigurătorul a deschis dosar de daună și a plătit deja o parte din despăgubire, se vede citat într-un litigiu purtat între două societăți comerciale pe o diferență de preț. Nu datorează nimic. Art. 22 alin. (7) din aceeași lege limitează întinderea

răspunderii sale la întinderea răspunderii contractuale a asigurătorului, iar art. 25 enumeră limitativ cele cinci situații în care asigurătorul îi poate cere recuperarea sumelor plătite, toate presupunând intenție, conducere fără consimțământ sau refuz nejustificat de a coopera la investigație. Rămâne totuși parte în dosar, figurează ca atare în evidențele ECRIS și primește citație la fiecare termen.

Dosarul nr. 41745/325/2024 al Judecătoriei Timișoara, Secția I civilă, arată proporțiile. O societate reparatoare a chemat în judecată sucursala din București a unui asigurător, iar o persoană fizică a fost introdusă în cauză ca intervenient forțat. Cererea, calificată drept cerere de valoare redusă, a fost înregistrată la 8 noiembrie 2024. Prin sentința civilă nr. 21425 din 18 iulie 2025, instanța a admis în parte cererea și a obligat asigurătorul la plata sumei de 1.751,68 lei, reprezentând diferență de contravaloare a despăgubirii, la penalități de 0,2 % pe zi de întârziere și la 1.240 lei cheltuieli de judecată. Pronunțarea fusese amânată de cinci ori succesiv, din 22 mai până în 18 iulie 2025. La 31 octombrie 2025 asigurătorul a declarat apel.

Cheltuielile de judecată acordate depășesc 70 % din debitul principal. Pentru o diferență de 1.751,68 lei s-au consumat opt luni de judecată în primă instanță, cinci amânări ale pronunțării, un dosar de apel la tribunal și citarea unei persoane străine de obiectul disputei. Taxa judiciară de timbru pentru o asemenea cerere este de 200 lei, potrivit art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013. Tiparul se repetă într-o categorie întreagă de litigii.

Procedura cererilor de valoare redusă, art. 1026-1033 din Codul de procedură civilă, este scrisă și se desfășoară în camera de consiliu, fiind construită tocmai pentru a degreva instanțele de cauzele mici. Prin Legea nr. 57/2025, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 12 mai 2025 și în vigoare de la 15 mai 2025, pragul acestei proceduri a urcat de la 10.000 lei la 50.000 lei. Majorarea aduce în procedura simplificată practic întregul contencios al reparațiilor auto. Fiecare dosar astfel atras poartă cu el și obligația de citare a unui terț.

Alternativa extrajudiciară există și funcționează, însă nu acoperă aceste cauze. Entitatea de Soluționare Alternativă a Litigiilor în domeniul financiar nonbancar, SAL-FIN, a înregistrat în anul 2025 un număr de 995 de cereri de conciliere, cu circa 31 % mai multe decât în 2024, iar 355 dintre cele 510 cereri admise au privit asigurarea RCA, aproape 70 % din total. Durata medie de soluționare a fost de circa 30 de zile la procedura propunerii unei soluții și de circa 53 de zile la cea a impunerii unei soluții, iar gradul de respectare a hotărârilor conciliatorilor s-a situat în jurul a 90 %. Raportul de activitate al entității pe anul 2025 arată că solicitările formulate de persoane juridice se resping ca neeligibile, fiindcă art. 2 alin. (2) lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2015 exclude expres litigiile dintre comercianți. Unitatea reparatoare, în calitate de cesionar profesionist, nu are acces la SAL-FIN. Îi rămâne numai instanța.

Efectul se vede în bilanțurile instanțelor, iar la Judecătoria Mediaș dosarele având ca obiect cerere de valoare redusă au urcat de la 200 în anul 2020 la 309 în 2021, 616 în 2022 și 1.973 în 2023, an în care au ajuns la 30,81 % din totalul cauzelor soluționate de instanță. Raportul de bilanț pe 2023 al aceleiași judecătorii consemnează că materia litigiilor cu profesioniștii are cea mai redusă operativitate tocmai fiindcă în ea predomină aceste cereri, cu o rată de soluționare sub 50 %, iar dosarele se grupează în ședințe separate, cu termene de două-trei luni. Media națională calculată de Consiliul Superior al Magistraturii pe datele ECRIS arată, pentru judecătorii în anul 2025, o durată de soluționare de 4,6 luni în materie nepenală și o rată de soluționare de 67,7 % raportată la volumul total de activitate. Într-un sistem care funcționează cu aceste cifre, orice procedură care multiplică numărul de participanți și de termene se simte.

Dimensiunea exactă a fenomenului nu este însă publică, pentru că aplicația ECRIS înregistrează obiectul „cerere de valoare redusă” și obiectul „pretenții”, fără o defalcare după natura raportului juridic, astfel încât nici Parlamentul, nici autoritatea care supraveghează piața asigurărilor nu pot cuantifica ce parte din activitatea judecătoriilor este consumată aici. Ministerul Justiției, ca administrator al sistemului informatic al instanțelor, poate.

Rațiunea inițială a art. 22 alin. (1) este reală și merită recunoscută. Citarea persoanei răspunzătoare face hotărârea opozabilă celei a cărei faptă a generat despăgubirea și conservă dreptul de regres. Întrebarea pe care o ridic privește strict ipoteza în care reclamantul este cesionarul creanței, obiectul se reduce la diferența dintre devizul unității reparatoare și oferta asigurătorului, iar răspunderea pentru producerea accidentului nu este contestată de nimeni. În această ipoteză, citarea obligatorie adaugă un participant lipsit de interes procesual propriu, fără a schimba soluția.

Având în vedere aceste considerente, în temeiul art. 112 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și al art. 198-205 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat, cu modificările și completările ulterioare, vă adresez următoarele întrebări:

1. Câte dosare au fost înregistrate pe rolul judecătoriilor în anii 2023, 2024 și 2025 având ca obiect „cerere de valoare redusă”, respectiv „pretenții”, în care cel puțin una dintre părți este un asigurător autorizat să practice asigurarea obligatorie RCA? Vă rog defalcarea pe ani și pe instanțe.
2. În câte dintre aceste dosare instanțele au dispus introducerea în cauză, ca intervenient forțat, a persoanei răspunzătoare de producerea accidentului, în temeiul art. 22 alin. (1) din Legea nr. 132/2017? Dacă aplicația ECRIS nu permite în acest moment extragerea informației, vă rog să precizați ce dezvoltare ar fi necesară pentru a o permite.
3. Care este durata medie de soluționare în primă instanță a cauzelor având ca obiect „cerere de valoare redusă” și care este ponderea celor în care pronunțarea a fost amânată de cel puțin două ori? Întrucât indicatorul de durată se calculează astăzi pe materii, iar

nu pe obiecte ECRIS, vă rog să precizați dacă o astfel de defalcare este realizabilă din datele existente.

4. Ce pondere dintre hotărârile pronunțate în această procedură este atacată cu apel și care este durata medie a judecății în apel?
5. A evaluat Ministerul Justiției efectul Legii nr. 57/2025 asupra volumului de activitate al judecătoriilor, la un an și jumătate de la intrarea ei în vigoare? Care sunt rezultatele de până acum?
6. Bugetul alocat Ministerului Justiției prin Anexa nr. 3/17 la bugetul de stat pe anul 2025 a fost de 4.154.225 mii lei. Raportat la această alocare și la numărul de cauze soluționate, care este costul mediu suportat de bugetul de stat pentru un dosar la judecătorie, prin comparație cu taxa judiciară de timbru de 50 lei sau 200 lei percepută în procedura cererilor de valoare redusă?
7. Considerați justificată menținerea citării obligatorii ca intervenient forțat în ipoteza în care răspunderea pentru producerea accidentului nu este contestată, iar obiectul litigiului este exclusiv cuantumul reparației? Ce soluție legislativă aveți în vedere, inclusiv sub forma unei citări facultative, lăsate la aprecierea instanței sau la cererea părții interesate?
8. A fost analizată, împreună cu Autoritatea de Supraveghere Financiară, instituirea unei proceduri prealabile obligatorii de conciliere pentru aceste litigii, inclusiv prin deschiderea SAL-FIN către cesionarii profesioniști, excluși astăzi prin art. 2 alin. (2) lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2015?
9. Ce alte măsuri de degrevare a judecătoriilor de litigiile seriale, cu obiect standardizat și valoare mică, pregătește Ministerul pentru anul 2027, în executarea Strategiei de dezvoltare a sistemului judiciar 2025-2029?
10. Există la nivelul Ministerului un proiect de modificare a Titlului X al Cărții a VI-a din Codul de procedură civilă și, în caz afirmativ, în ce stadiu se află? Vă rog furnizați orice alte date relevante pentru opinia publică.

Domnule Ministru, vă adresez aceste întrebări la începutul mandatului dumneavoastră, moment în care o procedură se schimbă cel mai ușor, fiindcă nimeni nu are încă de apărat decizia care a creat-o. Am deplină încredere în capacitatea dumneavoastră și a echipei Ministerului de a trata această chestiune din perspectiva administrării resursei judiciare, disputa de fond dintre asigurători și unitățile reparatoare rămânând în competența autorității de supraveghere a pieței. Sunt conștient că supraîncărcarea instanțelor s-a acumulat de-a lungul multor ani și că nu se remediază din scurt. Demersul vine în urma sesizărilor primite de la cetățeni care s-au trezit citați în procese fără legătură cu ei și de la practicieni care instrumentează astfel de cauze în serie. Îmi exprim deplina deschidere de a sprijini din Parlament orice inițiativă de degrevare a judecătoriilor și, pentru a putea ancora discuția în date

la zi, vă rog să-mi răspundeți la întrebările de mai sus în scris, în termenul prevăzut de Regulamentul Camerei Deputaților.

Cu deosebit respect,

Sebastian-Ioan BURDUJA

Deputat PNL